

Reissuvihko osa 2

69	E420	1337
VAASA	208	
RAUTALAMPI	145	
PSYKOOSI	22	

4/24

3 12 11

VASA	172
VAAVA	172
ORAVAS	172
ORAVAINEN	172

Sisällysluettelo

Vaasan Sähköpäivät 2024	4
Sähköpäivät – Liite 1	48
Sähköpäivät – Liite 2	49
Vaasan kartta	50

Sinssin sinulle toimitti:

Päätoimittaja: Frans Härkönen

Sähköpäiväraporttaasi: Frans Härkönen

Kannen kuva: Frans Härkönen

Takakannen kuva: Frans Härkönen

Sinssin numero 4/24 osa 2 54. vuosikerta. Sinssi on Sähköinsinöörikilta ry:n virallinen poliittisesti sitoutumaton ja epäkorrekti äänenkantaaja. Kaikilla Sähköinsinöörikilta ry:n jäsenillä on oikeus kirjoittaa juttuja Sinssiin, joka ilmestyy noin neljä kertaa vuodessa. Sinssiä 4/24 painetaan Monisto Oy:n toimesta 35 kappaletta.

© Sähköinsinöörikilta ry

Vaasan Sähköpäivät 2024

ESIPUHE:

”On kulunut viikko. Hörppiessäni haaleaa kahvia sumuisena marraskuisena aamuna, tunnen vain demonien riivaavan lahoa ja tunnekylmää ruumistani. En ole nukkunut viikkoon. Valkoiseksi maalattu betonikattoni on tuijotettu läpi viimeistä senttimetriä myöten.

Kuulen, kun joku tunkee jotain postiluukustani sisään. Avaan eteisen välioven ja menen katsomaan mikä se oli. Pohjanmaan poliisilaitos oli toimittanut minulle kirjeen, sakkolapun, ihan kuin toivotamaan vain hyvää huomenta. Voi vittu.

Vähin voimin ja äänin raahaudun kohti keittiötä ja istun pöydän ääreen. Mielessäni totean, että tässä post-apokalyptisessä maailmassa todellakin tarvitsen ammattilaisen apua. Pelkkä syvään hengittely tähän henkiseen konkurssiin ei enää huomattavaa vaikutusta tee.

On siis kulunut vain viikko siitä, kun kävimme Vaasassa sähköpäivillä. Täriseäni vieläkin pelosta ja mikään ei saa minua rauhoittumaan; ei edes lääkärin määräämät pillerit tai ketamiini.”

--Tuntematon, 9.11.2024, Suomen Oulussa.

Kuva 1. Ennakko-odotukset sähköpäiviltä.

Sinssin salainen tiedustelupalvelu on pitänyt Vaasan sähköpäiviä erikoistarkkailun alla jo pitkään. Itse asiassa siitä asti, kun kyseinen tapahtuma mainittiin ensimmäisen kerran maanalaisessa ”Sähkö_verkko” Telegram-ryhmässä 25. päivä huhtikuuta vuonna 2023. Sattumalta samana päivänä 93 vuotta aiemmin Neuvostoliitto perusti ensimmäisen Gulaginsa tai myös samana päivänä 78 vuotta sitten käytiin myös Lapin sodan viimeinen taistelu, jonka jälkeen Natsi-Saksan asevoimien viimeiset joukot vetäytyivät Suomesta. Mutta takaisin asiaan!

Kyseinen viesti siis sisälsi videon, jossa Vaasan paikallinen tekkarijärjestö Tutti ry ilmoittaa sähköisille sisarkilloilleen, että vuoden 2024 Sähköpäivät pidetään missäpä muuallakaan kuin kaikkien rakastamassa rannikkokaupungissa Vaasassa. Ensimmäiset reaktiot ryhmän keskustelijoilla olivat hämmentyneet ja joku myös mainitsi Vaasan eskaloituneen viime aikoina.

Kuva 2. Ensitiieto Sähköpäivät tapahtumasta.

Tämä video sai heti ensimmäisenä päivänä Sinssin tiedustelupäällikön oikein kiehumaan raivosta. ”Meidän on pakko saada tuonne joku nyt katsomaan ja myöhemmin kertomaan, että mitä vittua ne nyt tällä kertaa!” Tuon lausahduksen jälkeen koko tiedustelukunta ymmärsi asian vakavuuden ja millaisia henkeen ja terveyteen liittyviä uhkia olisi luvassa koko valtakunnan alueella, mikäli Vaasa eskaloituisi totaalisesti.

Oli 14. päivä joulukuuta vuonna 2023 ja olin kollegani kanssa firman pikkujouluissa Oulun Tetrassa. Olimme naukkailleet jo tovin väkeviä ja nautimme olotilastamme. Sitten Pena sen keksi: ”Entäs ne sähköpäivät?” ja samalla koko saunaosasto hiljeni täysin. Kasvot kalpenivat ja ilmeet muuttuivat aivan yhtä-äkkiä vakaviksi. ”Emme olleet saaneet mitään jatkotietoa, ei edes pienintäkään tiedonmurua Vaasan sähköpäivistä. Mitä ne oikein pihtaa?” Niinpä, mitä ne oikein pihtaavat? Olimme aivan unohtaneet tämän kammatuksen olemassaolon, mutta se on jotenkin niin inhimillistä, kun todellisuudessa kukaan ei ollut keskustellut tai nähnyt mitään asiasta yhtään missään. Sovimme, että jatkossa pidämme korviamme enemmän höröllä, mikäli lisää tietoa tulee.

Kului kolme pitkää kuukautta kunnes 25. päivä maaliskuuta 2024 yksi tiedustelijoistamme saa hakulaitteeseensa tarkan tiedon tapahtumapäivästä ”Save-the-Date” -viestistä. Tätä tietoa olimme kaivanneet jo pitkään. Tämän innostamana kokosimme pienen ja hyvin salaisen iskuryhmän, jonka tehtävänä oli nuuhkia kaikkia mahdollisia tiedonriipeitä sähköpäivistä ja valmistautua elämänsä kovimpaan koetukseen. Tieto ravasi nopeasti myös Sisäministeriöön, josta saimme tiedusteluhankkeeseemme täyden tuen ja mojavon rahoituksen. Suurimmalla osalla rahoista hankimme Nikon D3000 järjestelmäkameran säädettävällä 17–55 mm objektiivilla, 32GB MicroSD -kortin ja A5/40 ruutuvihon, joihin koitamme tallentaa tapahtumien kaikki vaiheet.

Kuva 3. Tämä kyseinen kamera on nähnyt asioita.

4. päivä lokakuuta tulee viesti SIK:n tiedotuskanavalle, jossa excursio-vastaava tiedottaa tapahtuman ohjelmasta ja myös tiedon, milloin lipunmyynti avautuu. Meidän oli pakko tarttua tilaisuuteen ja päivittää Telegram -ryhmiä täyden valvonnan alla. Riskinä oli jäädä kokonaan paitsi lipuista, joten meillä oli kaikki pelissä.

7. päivä lokakuuta se sitten tapahtui. Sähköpäivät ilmoittautuminen oli avattu ja saimme kuin saimmekin lipun sähköpäiville. Toimistolla availimme samppanjapulloja juhlistaaksemme sitä, kuinka pitkälle olimme päässeet yhteisessä hankkeessamme. Jopa Teemu Keskikalja oli päässyt paikan päälle. Nyt odotamme tapahtuman alkamista kuin kuuta nousevaa.

Kuva 4. Teemu Keskikalja pitämässä juhlapuheenvuoroaan.

1. päivä marraskuuta, kohtalonpäivänä, kello 5:32 aamulla käy ilmi, että iskuryhmä olikin sairastunut edellisiltana nautitun Tuiran Hadian kebabrullan aiheuttamaan pahanlaatuiseen ruokamyrkytykseen. ”Voi vitun vitun vittu! Mavon silimä! Rutto! Raato! Ryökäle! Voi vittu ihan Simpeleen nimeen!” tiedustelupalvelun päällikkö kirosi kissat maanpäältä. Tiedustelupäällikkö pienen itkun jälkeen kokosi kuitenkin itsensä: ”Ei tässä muu auta, on itse hoidettava hommat”. Tiedustelupäällikkö itse kerää kaikki tiedusteluvärkkinsä tiedustelupalvelun varastolta, joka on rakennettu Myllyojan entisen apteekin tiloihin. ”En tarvitse kuittia, lähen Vaasaan,” hän tokaisee ja seuraavaksi hyppää pikaisesti paikallisliikenteen bussiin numero seitsemän. Päällikön matka jatkuu kohti linja-autoasemaa.

Kuva 5. Taiteilijan näkemys tapahtuneesta.

Tästä eteenpäin kertojan rooliin vaihtuu päällikkö.

Linja-autoasemalla muut oleskelijat olivat tohkeissaan ja jotkut olivat tulleet paikalle suoraan jatkojen jatkoilta lievästi jo päihtyneenä. Sulauduin joukkoon hyvin.

Hanskin linja-autoa ei näy missään. Luulin kuulleen jo preerian suden ulvontaa ja näin arokierijän pyörimässä asfalttikentän ohi. Excursio-vastaava on onneksi ajan tasalla ja kertoo, että Hanski oli vain ajanut ohi, eikä muistanut aikataulussa mainittua lähtöjärjestystä. Tilanteen jännitys raukeaa ja odotimme taas rauhallisesti bussia.

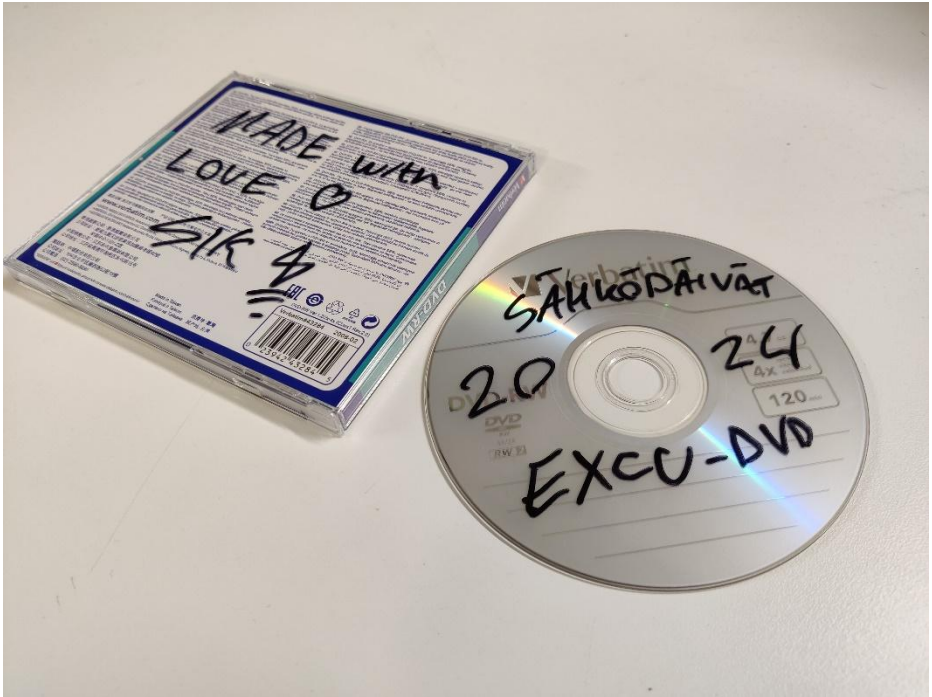
Kuva 6. Hanskin ajopiirturiin tallentunut hyvin mielenkiintoinen tilanne. Vaikeasti tulkittavassa tilannekuvassa Hanskin kuljettama linjuri on oletettavasti jäänyt puunlatvaan jumiin Tuiran Merikoskenkadulla. Tämän vuoksi Hanski myöhästyy linja-autoasemalta. Hanski pahoittelee myöhästymistä myös edustamansa yrityksen puolesta.

Bussiin päästyämme, huomaamme pian, että Santeri ”Sikin Santeri” ”Kissa Santeri” ”Miu-miu purr :3” Kissa on taas vaikeuksissa tai toisin sanoen puussa jumissa. Ei hätää, olimme sentään niinkin kilttejä, että haimme hänet kotoa. ”Liian vitusti tavaraa,” Santeri tokaisee. Matkamme jatkuu Tuiran Merikoskenkadun kautta Linnanmaalle.

Kuva 7. Santerille järjestettiin yksityinen koulukyyti kotoa asti.

Päästyämme virallisesti matkaan kaivan repustani salaisen aseeni, Excu-DVD:n. Tämän DVD:n rajamain ufopornograafinen sisältö on tarkoitettu toimimaan aivokanavien aktivointiin, sillä tavalla, että muisti katoaa täysin 5 vuorokauden kuluttua. Matkustajat siten eivät muista missä ovat olleet, mitä tehneet, kenelle keskustelleet ja miksi. Tämä siis tarjoaa minulle tietosuojan ja vaikeuttaa paljastumistani yleisölle.

Kuva 8. Oletetun Excu-DVD:n ulkonäkö.

Kuva 9. Kuvankaappaus Excu-DVD:n kohdasta 01:05:14 / 01:14:54.

Menen asentamaan DVD:tä bussin etuosaan, mutta tulee ongelmia. DVD-soitin ei suostu toistamaan tätä aivoja mädättävää materiaalia olenkaan. ”Voi pahas,” minä tokaisen. ”Tätä valmistelin ainakin 6 tuntia ja käytin oikeasti vaivaa sen tuottamiseen,” harmittelen itsekseni. Viituksihan se meni ja DVD:tä ei ole tähän päivääkään saatu toimimaan.

Anygays matka jatkuu kohti Liminkaa ja olen nyt tietoinen siitä, että minulla on konkreettinen riski jäädä kiinni.

Pysähdymme Liminganportilla, jossa suurin osa kanssamatkustajista, voi tehdä nestemäiset tarpeensa; ensin kuselle ja siitä sitten ostamaan kusta (Pirkka olutnautinto 24-pack 1*).

*1. Huomio teille kaukaisen tulevaisuuden lukijoille! Herran vuonna 2024 halvin kalja Suomessa maksaa 1,00 € (Suomen virallinen valuutta oli euro vuonna 2024) ja kyseinen tuote on S-ryhmän kaupan COOP-merkkinen Ljus "Lager" Öl 4,2 til-% 0,33 l. Verrokki olut "Pirkka III-olut" maksaa 1,22 €, joten teimme valittavasti taloudellisesti tappiollisen ratkaisun käydä Liminganportin K-Supermarketissa. Viisaampi olisi kämmännyt halvemmalla, mutta saman kiinteistön tiloissa lymyili Suomen alkoholimonopolia pyörittävä yri-tys, Alko, josta opiskelijat sitten hankkivat kaljaa voimistavan pirtunsa...

Kuva 10. Liminganportin saniteettitilojen opastuskyltti.

Kuva 11. Liminganportin nautintoaineosaston tarjontaa.

Seuraavaksi esituskintamateriaalia Limingan kunnan ja Raahen kommuunin alueilta.

10:43 (Lappari) Rantkkaan kyyppöämistä
ja vllia spelsiä

10:51 (Kohokkala) Heikkiä, ja
kosti minun eili nelioon

N.95 [REDACTED], ~~63.09500~~ 216'64"

Lisähuomio: Oletetusti matkalla kadonneen ruumiin koordinaatit.

11.07 <GORE> Miks piti avata
huusituppa?? Tiian... Jonttu varotti
mutta on typerä sukki enkä oji :D
Joko se vessan ovi aukias

11.27 <Pasikapaalo> Vitu!

Kerronta jatkuu

Puolituntia ennen Kokkolan ABC:tä. Okei, sanon suoraan, että seuraavasta tapahtumasarjasta on helpompi saada selville mieluiten visuaalisesti ja tekstin lukeminen sattuisi jo kokeneemmankin novellien rakastajan silmiä. Olen siis koonnut alle kuvasarjan, jotka selittävät olemassaolollaan paremmin tapahtuneesta kuin itse osaan.

Kuva 12. Tässä vaiheessa Jussi "Absintti-Jussi" kokee omaksi parhaakseen kaivaa esiin elämänsä rakkauden, 55 til-% abs-viinan.

Kuva 13. Sama mies vartin kuluttua. Nestemäinen absintti teki ka-toamistempun.

Kuva 14. Sama mies taas vartin kuluttua. Absintti näyttää tepsineen saati jopa yllättäneen alansa ammattilaisen.

Kuva 15. Hieno kuva Juhosta.

Kröhöm noniin, asiaan. Tilasimme Kokkolan ABC:n Hesburgerista ruoat ja Jussi otti noin 15 minuuttia pitkät sotilaalliset torkut. Muuta ihmeellistä ei tapahtunut ja poistumme Kokkolan territoriota.

Vaasaan on enää matkaa noin 78 kilometriä ja seuraavaksi tapahtuu jotain käsittämätöntä. Pysähdymme kasitien varteen levikkeelle, jotta matkustajat pääsevät koskettamaan ruohoa ja kuselle taas kerran. Monet heittivät voltin päästyään bussista pihalle, aivan kuin lehmät navetastaan laitumelle pitkän talven jälkeen. Paavolla kävi kuitenkin voltin aikana vahinko ja hän törmäsi nokkoseen, josta sai mukavat poltteen käsivarsiinsa. Ihan oma syy.

Kuva 16. Tietoteekkari heittää upean voltin. Kolme ja puoli pistettä vauhdista. 1.5 pistettä vähennetään siitä, että jalat olisivat voineet suoristua himpun verran aikaisemmin.

Käsivarsista puheenollen pakko myös mainita opiskelijoiden harjoittamasta vaarallisesta sekoilusta, nimittäin kanniratsastamista. Kanniratsastus on yhtä turvallinen laji kuin härkätäistelu; tässä tilanteessa sonni on aivan tuhannen päissään ja ratsastaja myös puhaltaisi yli törkeän satulajuopumuksen rajan.

Tässä vaiheessa Juho ”Luunmurtaja” Törmänen toimii apparaattuksen kuljettajana ja Johannes ”Moskovan Muuli” Ylitalo uljaana ratsuna. Sekoilu oli hauskaa niin kauan kunnes tapahtui vuoden 2024 ”Ootappa kumä nakkaan sut takas maahan 3, 2, 1, ai vittu!” -insidentti. Juho Törmänen stikkaa ländingin yhtä hyvin kuin Mäkikotka Matti Nykänen Espanjan reissullaan vuoden 2015 huhtikuussa. (2*)

Juhon käteen tullut vaurio ei vielä tuntunut kovin pahalta humalan aiheuttaman sedaation ansiosta. Käteen aiheutuneen vahingon voitte katsoa liitteestä 1, jossa virkaatoimittava lääkäri toteaa murtuman.

Kuva 17. Onnettomuusturmatutkinta on yhä käynnissä ja tapahtuneesta haastatellaan jokaista.

*2. <https://www.seiska.fi/kotimaa/matti-nykanen-udestaan-kasileikkaukseen-espanjassa-tehtiin-hoitovirhe/792408>

VÄLIKUOLEMA MAJOITUKSESSA

Pitkän ja rankan matkustamisen jälkeen saavumme Vaasaan. Ihmisillä tuntui olevan ihan hirveä kiire pihalle bussista ja viemään tavaroita kellarikerroksessa sijaitsevaan majoitustilaan. Ensimmäisenä tavarat löysivät paikkansa seinien vierustoilta ja kohta siellä ihmiset vetivät jo sikeitä. Olihan kello jo herranen aika 16:30, joten päiväunille oli jo kova tarve.

Kuva 18. Oikeaoppinen ja kustannustehokas tapa ladata akkuja.

Kello lähestyy uhkaavasti klo 17:00, joka oli myös aika, jolloin rasti-suunnistus aukeaa Vaasan vierailijoille. Aluksi ihmisillä oli hauskaa ja korkeat odotukset tapahtumalle, mutta pihalle päästyään tunnelma laantui jopa 300 millisekunnissa, kun näköreseptorit rekisteröivät illan sään aivoihin. Pihalla satoi armottoman kovasti räntää, lievä sivutuuli ja muuten pimeä ja kostea tunnelma ei ainakaan auttanut tilannetta. Kartanlukijalla (hänellä oli vaasalaista taustaa) oli oma speedrun any% käynnissä ja hänen perässään oli vaikea pysyä.

Kuva 19. Eksyneet oululaiset etsimässä seuraavaa rastia. Kartanlukutaito on päässyt ruostumaan piiriteoria 1 ja 2 -kurssien jälkeen.

Suunnistus oli aina hauskaa silloin kun ei tarvinnut olla räntäsateessa. Kuitenkin suurimmalla osalla ei ollut sateenkestävää vaatetusta tai sateenvarjoa mukana, joka saattoi koitua kohtaloksi. Ei se hauskaa minullakaan ollut vaikkakin itselläni oli sateenvarjo mukana. Paasikiveä lainaten: ”Maantieteelle emme mahda mitään,” ja tällä tarkoitan, ettei huono merisää ole vaasalaisten vika. Vika on siinä, että joskus kauan aikaa sitten joku päätti perustaa kaupungin hyvin sateiselle ja tuuliselle alueelle mahdollisimman kauas Venäjää.

VIA DOLOROSA PART 1, JUHO "JT" TÖRMÄSEN PSYYKKINEN ROMAHDUS VAASAN RÄNTÄSATEESSA: PUHEENVUORO

Tämä puheenvuoro on kooste Kiltamestarin puheista keskellä Vaasan legendaarista siperia-simulaattoria: SIIS MITÄ AKTUAALISTA VITTUA?? Kuka täällä asuu??? Vittu tää kaupunki on niinku lihasilppurin henkilöitymä, tai itseasiassa työntäisin mieluummin sormeni lihasilppuriin yksi kerrallaan samalla juoden Bäsä dropparia... Kenen vitun nihilisitin idea oli järkätä sähköpäivät täällä suomen tuulitunnelissa, joka vettä vertoja oululle paskamaisuudessaan???? Muistan kun viime tammikuussa ensimmäisellä hallitusedustusreissullani Vaassasa lupasin, että en enää ikinä astu tähän kaupunkiin jalallanikaan, OTY järjesti sitten yhdessä Tutin kanssa vuoden vittumaisimman jäynän ja suuntasi Teekkarexcunkin tänne mordoriin, johon verrattuna Kemikin näyttää Babylonian riippuvilta puutarhoilta. Oon kävelly viimeisen 1,5 viikon aikana tän saatanan via dolorosan pallisaaresta tuonne keskustaksi-kin kutsuttuun tuppukylään jossa ei ole muutan nähtävää kuin joku kusinen fontana ja vitusti suomenruottalaisia **12 kertaa** (!!!!) Vaasalaisetkin sano että ne ei oo kävelly sitä koko opiskeluidensa aikana niin montaa kertaa??? Millä vitun rahoilla ne ajelee taksilla?? vitun rantaruottalaiset varmaa purjehtii kotiin shamppanjaa siemailten. opiskelijaravintoloissaki tarjotaan ruuaksi varmaa rapuja ja niskalaukauksia saatana.

TAKAISIN MAJOITUKSESSA TANKKAAMASSA + GLOWUP SESSION

Pääsimme kuin pääsimmekin takaisin majoitukseen pitkän taaperruksen jälkeen. Käväisimme paikallisessa Hesburgerissa hakemassa iltamurkinaa ja hyvältä se maistui koettelemusten jälkeen.

Ihmiset valuvat märkinä takaisin majoitukseen ja tunnelma on jokaisella kuin maansa myyneellä. Onneksi kalja ja Heseburger ateriat saavat oululaisten verensokeritasot taas kohilleen ja taas mennään. Kilposelle laitetaan letit, jotta hän olisi valmis bilettämään baarissa, sillä illalla ”juhlakansaa viihdyttää tunnettu eurooppalainen yllätysartisti!” Jes let’s go ja kuteet ja fiilikset minttiin ennen baariin menoa.

Kuva 20. Tutkintoa vaille valmis kampaaja.

Kuva 21. Komiati on letit seurueen konkarillakin.

Kuva 22. Teekkariurosten reviiikiistaa pizzasta.

FONTANA EXPERIENCE VOL. 2,
(VOL 1. ON LUETTAVISSA SINSSI 1/24)

Kello alkaa lähestyä vaarallista vauhtia myöhäisiltä ja porukka alkaa poistumaan majoituksesta kohti Club Fontanaa. Kadulla sähkökansa on aivan hypeissään illan ohjelmasta. ”Siel on varmana Master Blaster,” ensimmäinen toteaa. ”Ei vitus, en usko, varmaa joku toinen saksalainen DJ,” toinen intää.

Pääsemme sisään. Ensimmäisenä huomaan, että baarissa on hämähäkin seittiä vittu joka paikassa ihan kuin jossain Minecraftin hylätyssä kaivoksessa tai jossain emt. Aa niin Halloween olikin edellisenä päivänä, se selittää kaiken.

Pöhinää ja puheensorinaa oli jatkunut jo ihan hyvän tovin. Menimme jo hyvissä ajoin lavan eteen odottamaan juhlakansaa viihdyttävää tunnettua eurooppalaista yllätysartistia. Lavan edessä oli ahdasta. Joku sotkee itsensä seittiin.

Lavalle ei vaan saavu ketään. Artisti on jo 10 minuuttia myöhässä. ”Ei vittu mä suutun kohta, jos tänne ei saavu mestaripuhallin!” joku karjaisee minun korvanjuureen. Nyt alkaa tapahtua, lavalle saapuu miksaaja. Ihmiset ovat innoissaan ja eivät malta odottaa esityksen alkamista.

”Hei hei mikä meininki?! Mun nimi on DJ Pähkinä...” ja minä ampaisen saman tien vittuun lavan edestä pettyneenä. ”Kuka vittu sää oot?” joku huutaa yleisöstä (Meikäläinen huutisteli tälle). Kuulemma vain vaasalaiset hypettää kyseistä artistia, mutta meikä oululainen paineli muualle ihan vaan päästääkseeni höyryjä.

Meninpä sitten taas juttelemaan humalaisille sähköläisille ja onnistuttiin kusetamaan paria aaltolaista uskomaan, että oltiin Porin yliopistosta ja me opiskelemme tasa- ja vaihtojännitettä eri suuntautumisinä. Illan huutikset myös tästä.

Kuva 23. En tiennytkään, että tänään on peukutuspäivä.

Laulettiin teekkarihymni ihan täysiä Vaasan kaduille ja sen jälkeen ilta oli aika MET (Mitään ei tapahtunut).

LAUANTAIN AAMU

Kuva 24.

Heräsin virkeänä lauantaiamuun, mutta oli kova jano ja nälkä. Poistuimme majoituksesta hieman tuulettumaan pihalle. Oli kaunis ja tuulinen sää. Lähikaupasta haimme kahvia, energiajuomia (MadCroc), OSHEE:ta (Coopin EXE:ä) ja sekalaista ruokaa aamupalaksi.

Takaisin majoituksessa kuitenkin haisi väkevä krapula ja joidenkin henkilökohtainen Tšernobyl. Onneksi itellä ei ottanu muualle kuin vähän jalkoihin ja väsymys päähän.

Kuva 25. Vaasa koettelee myös aamuisin.

Kuva 26. Puheenjohtaja tankkaamassa uuteen päivään.

Kuva 27. Rento lauantaiamu.

Hyvävointisimmat meistä jaksoivat raahautua Vaasan yliopistolle pian aamupalan jälkeen, jossa meitä odotti myös tarjoilu ja seminaari, jossa paikalliset sähköalan yritykset esittelivät propagandaansa meihin töihin kinuaville krapulaisille teekkareille.

Itteä ei kyllä rehellisesti kiinnostanut vittuakaan pöhinä sinä aamuna ja päätin kysellä mahdollisuutta poiketa Tutti Ry:n kiltikselle. Lupa

saatiin ja lähdimme sitten Oulun sähköläisittäin kattomaan Tutti ry:n uutta kiltahuonetta.

TUTTI RY:N KILTIS

Tutin kiltis oli hieno, siellä oli ihan kaikkea. Laitettiin toki heti musiikit pauhamaan ja rötvättiin sohvajalle (kuvainnollisesti). Average meininki oli, että huh ja huh. Huomaa alla olevasta kuvasta oikealla näkyvä seinätaulu, se on ihan hauska.

Kuva 28. Tuttilainen valvomassa, ettei vaan mitään katoa kiltahuoneelta ja että siellä ollaan siivosti.

SYK 2024 (SÄHKÖKILTOJEN YHTEISTYÖKOKOUS)

Ennen Sähkökilttojen yhteistyökokouksen alkua piti kohottaa alkumalja. Mitäkäpä parempi alkumalja voikaan olla kuin Motonetistä löytyvä Motox -merkkinen lasinpesuneste.

Kuva 29. Ryys!

Kuva 30. Glub glub glub!

Kuva 31. Iso ryys hörps!

Kuva 32. Viiksekäs ryys!

Motox lasinpesuneste toimi hyvin katalyyttinä SYK:n puheenjohtajaksi, joka käytiin luonnollisesti painilla kuolemaan asti. Parempi jättää selittämättä, kun kuvat selittävät asian paljon paremmin.

Kuva 33. Kilpailijat lähtökuopissaan.

Kuva 34. Santeri kurmuttaa lappeen_Rantalaista vahvoin ottein.

Kuva 35. lappeen_Rantalaisella on "high ground".

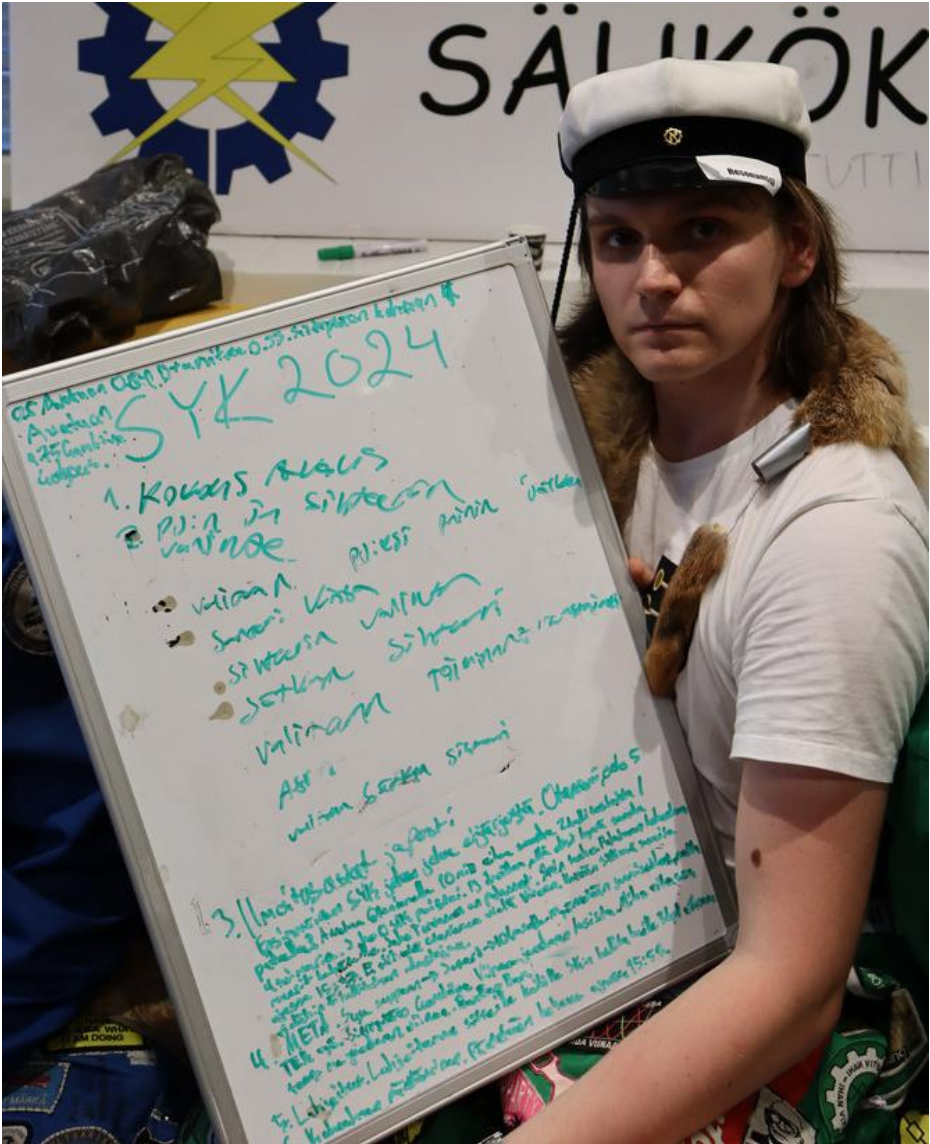

Kuva 36. Santeri lopulta onnistuu kukistamaan vertaisensa.

Näin puheenjohtaja kokoukseen on päätetty eikä välttämättä ruumiita-kaan syntynyt. Kilpailijat pääsivät lopulta yhteisymmärrykseen ja Santerista tehtiin puheenjohtaja ja lappeen_Rantalaisesta Sihteeristä tehtiin Sihteeri.

Kuva 37. Rauha maanpäällä ja kokous voi alkaa.

Kuva 38. Nykypäivän tutkijat käyttävät koneoppimista ja edistyk- sellisiä kielimalleja ratkaistakseen tämän savitaulun kadotetun kielitaidon mysteerit. Valitettavasti toistaiseksi ilman tuloksia.

VIA DOLOROSA PART 2, KÄVELY SITSIPAIKALLE

Pitkän ja hyvin hämmentävän kiltis ja SYK session jälkeen nostamme kytkintä. Seuraavana pysäkinä Palosaaren Järjestöotalo (Kyllä, se kommunistinen sellainen). Emme kuitenkaan mene harjoittamaan ääri-vasemmistolaista työläispolitiikkaa (editorial lisäys: taisimme sittenkin tehdä kommunistista työläispolitiikkaa). Anyway meidän oli tarkoitus lorvia paikalle, jotta jokaisen teekkarin lemppari pöytäjuhla, sitsit voisivat realisoitua.

Kuva 39. Soluttauduimme aaltolaisten joukkoon. Juho raportoi heidän lajityypillistä käyttäytymistään (pahennus ja rikollisuus).

Ennen sitsejä kuitenkin seuraa itse se lorviminen paikalle. Sää ei ollut taaskaan mikään parhain, mutta parempi kuin perjantaina. Taivas oli kirkas ja tuuli hieman, mutta maa oli liukas kuin saippuapala Oulun vankilan suihkutilojen lattialla.

Juho muisteli menneitä: ”Ei vittu. Viimeks tää suora aiheutti minulle hermorumahduksen. Tää on vaa niin vitun pitkä. Vittu mä vihaan Vaa-saa!” En tiennyt mitä vielä odottaa, mutta tuo lausahdus toimi minulle enteenä siitä mitä matkan pitää. Liukasta oli ja Juho meinasi vetää liipat ainakin seitsemän (7) kertaa murtuneen kätensä kanssa.

Todellisuudessa matkaa oli vaivaiset 1000 metriä (14 minuutin matka kävellen), mutta humalaiselle ja väsyneelle ihmiselle se voi tehdä tiukkaa, kun kenkien alla on märkää loskaa ja peilijäätä.

SITSIT

Tai pikemminkin sekasorto, mutta eipäs mennä vielä asioiden edelle.

Saavuimme kuin saavuimmekin ehjin nahoin Palosaaren Järjestötalolle. Takit narikkaan ja kohti salia.

Salissa meitä odotti perussitsi meiningit eli ehkä laittomat sellaiset. Meille tarjoiltiin alkoholipitoisia juomia, jotka tietenkin luonnollisesti luovutin jollekin toiselle, joka ymmärtää niiden päälle. Eihän minun valokuvamuistiani saa pilata millään tärpäteillä ja käymisteitse valmisteilla juomilla.

Kuva 40. Juuri ennen "sitsien" alkamista.

Meni varmaan 15 minuuttia sitsien alkamisesta kuin ensimmäiset psykoosit olivat tulilla. Emme kuulleet yhtään mitään mitä Sere sanoi ja mitä laulua laulaa. Aloimme sitten laulamaan omia laulujamme oululaisittain. Oulumaa tuli vedettyä täysin rinnoin seisten ja myös

kärppien kannatusbiisejä tuli lauottua (myös Sentencedin kappale Routasydän). Jossain vaiheessa Oulu kirjaimellisesti pilasi ihan kaiken, kun meidät sitten laulettiin pihalle (yhdyttiin sanomaan) ja tosiaan mentiin pois vähäksi aikaa. Sitten palasimme takaisin kehujen saattelijana (kaikki buuasivat).

Kuva 41. Tässä kuvassa lauloimme Oulumaata tunteella.

Epäsuorasta tulesta sanon sen verran, että jossain vaiheessa kaikki heittelivät joko sitsiläsyistä tehtyjä paperilennokeita toisten pöytiin tai ihan vaan tyhjiä tölkkejä lamppujen päälle. Meno oli kaoottista.

Meiningit rauhoittuivat hetkeksi, kun huudettiin, että ruokaa voi hakea ja on 45 minuutin mittainen ruokatauko. Ruokana oli makkispekkis, eli ei mikään gourmet, mutta suolanestetasapaino neutralisoitui.

Ruokatauon jälkeen mietin, että onko tässä enää mitään järkeä. Kysyin Oskaria laulamaan jotain Jumalasta tai Jeesuksesta, kun nyt sitä tarvitaan kaikista eniten. Vedettiin sitten virsi 499 ”Jumalan kämmenellä” niin, että kajahti. Muut yhtyivät lauluun ja se oli ainoa loppuillan laulu, johon noin empiirisen kyselyn mukaan osallistui 32,7 % sitsiväestä.

Kuva 42. Sitsiväki tuomassa uskonnollisia käänteitä sitseille.

Jos joku tuosta uskonnollisesta pakotuksesta pahoitti mielensä niin korvauksia voi hakea lähimmän oppilaitoksen virkaatoimittavalta sihteeriltä. Korvauksien suuruudet vaihtelevat 1000–2500 euron välillä, riippuen kuinka syvän henkisen haavan tilanteesta sai.

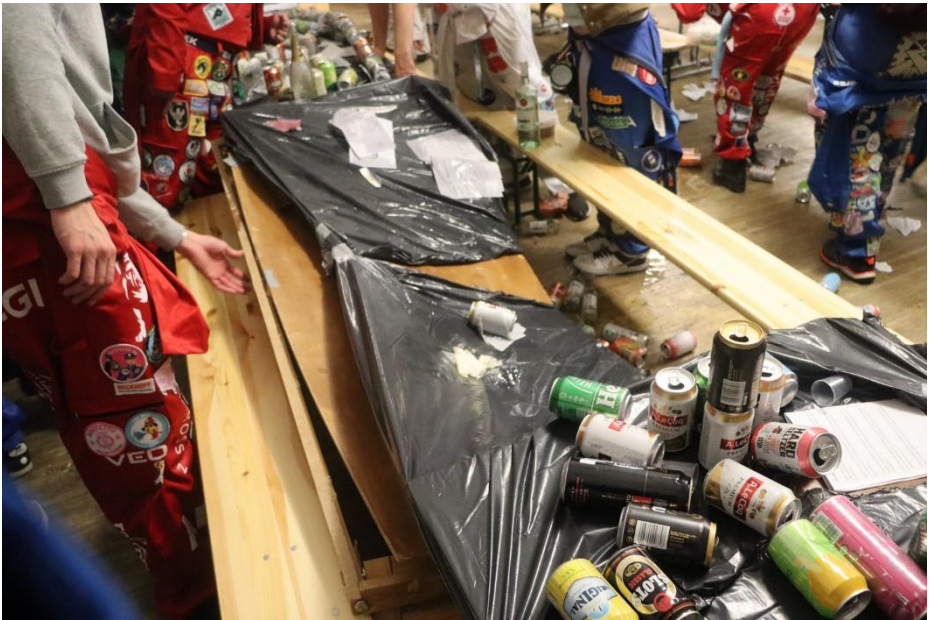
Takaisin asiaan: Tosiaan sitsien ”total damage” huitelee näissä luke-
missa, joita voit löytää alla olevasta taulukosta.

Vahingoittunut esine	Vahingon aiheuttaja	Taloudellisen tappion arvio
2 kpl puupöytiä	Aaltolaiset*	400 €
4 kpl muovituoleja	Aaltolaiset*	120 €
Naarmu lattiassa	???	Koko lattia uusiksi
1 kadonnut viinapullo	???	16,98 €

*TÄHDELLÄ MERKATUT OVAT VARMENTAMATTOMIA TIETOJA, JOTKA PERUSTUVAT TÄYSIN HUHUPUHEISIIN.

Kuva 43. Vikatilaan mennyt tuoli.

Kuva 44. Näin tapahtuu, kun hypit puupöydällä.

KADUN VALTAUS JA AALTOLAISTEN POLLIISI CASE

Sitsien jälkeen meidät heitettiin pihalle kuin pari päivää käyneet ros-kapussit. Ei ollut mitään tekemistä nii mitä muutakaan, kun vallattiin katu ja todistettiin maailmanloppua.

Yhteensä pihalla oli noin pari sataa ihmistä, tuhannen päissään ja valmiina tekemään vaarallisiakin asioita. Ensimmäisenä kuitenkin musat täysille, koska miksipä ei nyt lauantai-iltana klo 22:00 jälkeen kerrostalolähiössä. Paikalliset asukkaat tarkkailivat meitä parvekkeiltaan ja seurasivat tätäkin tempausta. Autoilijat eivät päässeet huligaanien ohi vaan joutuivat tööttäämään ja painamaan vaan pienellä vauhdilla väkisin läpi kuin lappilainen porotokasta. Aaltolaiset koittivat simuloida venäläisiä dashcam-videoita hyppimällä autojen eteen ja konepellille (Mitä vittua?).

Kuva 45. Pistemäinen sähköteekkarien joukkoilmentymä Vapaudentiellä.

Toinen idioottimainen ilmiö otti myös kierroksia. Jotkut aaltolaiset taas keksivät (Pena sen keksi taas) irrottaa katukylttejä maasta. Sieltä siis

lähti metalliputki varoituskolmioineen irti ja sitten mietitään, että mitä vittua. Paikallinen pyöräilijä joutui kouluttamaan kyseisiä sankareita, ettei tämä ole toivottu tapa toimia ja soitti poliisit paikalle. Yksi aaltolaisista lähti pinkomaan täysiä karkuun (kuin pikku pelkuri). Poliisit tulivat paikalle selvittämään tilannetta ja en siitä tiedä enempää.

Kuva 46. Miekkatakasi haastattelemassa paikallista älymystöä.

SITSIEN JATKOT

Tähän väliin on pakko myöntää, että jopa minä olin hieman saanut tarpeekseni illasta. Menin kuitenkin pikaisesti käväisemään sisällä, että millä fiiliksellä ihmiset odottivat jatkoja. Päissäänhän ne olivat niin mitäpä minä siellä sitten arvuuttelen.

Tuli tilaisuus hypätä kaverin tilaaman taksin kyytiin kohti majapaikkaa ja tartuin siihen. Olin tyytyväinen ja helpottunut, kun pääsin takaisin majoitukseen. Majoituksessa toimin ovimiehenä aamuyöhön asti ja laitoin nukkumaan joskus klo 03:00 aikoihin.

Jälkeenpäin kuulin, ettei jatkoilla ollut taaskaan Master Blasteria, joten en koe missanneeni yhtään mitään.

SUNNUNTAIAAMU JA SILLIS

Päivä valkenee kohti sunnuntaihin, joillekin se tarkoittaa ettei ”onneksi ole krapula, pieni yskä vain” -tier settejä. Samalla on myös päivä, milloin lähemme vittuun Vaasasta.

Aamu on taas kuin morsian, kävelen sillikselle rauhallisin elein kaverini kanssa. Matkalla näin paljon sinisorsia, ne olivat cool.

Kuva 47. Liminal spaces type material sunnuntaina.

Silliksellä oli ruokana kaikkea perus kalsarikännimättöä eli leipää, jonka päällä nakkia ja juustoa, roiskeläppäpizzaa, lihapiirakkaa, karkkia ja niin edelleen. Hyhyh ei hyvä ainakaan itelle, mielummin oisin hakenut paikallisesta räkäläistä känkyn tai kebuannoksen.

Kuva 48. Sillistarjontaa.

Silliksellä puhutaan mukavia pöydässä ihan sivistyneeseen tapaan tamperelaisten kanssa. Se oli ihan jees.

Kuva 49. Sillistorkut.

Joku kysyi minua saunomaan. Vastasin myöntävästi ja jälkeinpäin ajatteltuna tämäkin oli osittain virhe. Menin sitten yksin yhden tuttilaisen fuksin kanssa peräkärriysaunaan. Sauna oli jees, mutta jouduin riisumaan vaatteeni keskellä kerrostalolähiötä. Saunaan ei tullut ketään muuta koko aamupäivän aikana, joten juteltiin siinä sitten kahdestaan.

Sitten jossain vaiheessa meille sanottiin, että saadaan matkasuihku sinne, että voidaan suihkutella sillä, se oli jees. Ne kuitenkin veivät sen suihkun mennessään, joten mitä vittua. Jossain vaiheessa myös tajusin, ettei sinne oltu tuotu vesiämpäreitä tai myöskään kauhoja, joilla voisi viruttaa itseään, eikä myöskään lämmitetty kylpyvettä padassa. Ei helvetti, jouduin saunan kiululla peseytymään jääkylmässä vedessä keskellä kerrostalolähiötä, en tiedä miten vielä huonontaisin tilannetta.

Noh tuon pikaisen saunottelun jälkeen tilasin taksit poppoolle ja olin valmis poistumaan Vaasan territoriosta pikavauhtia.

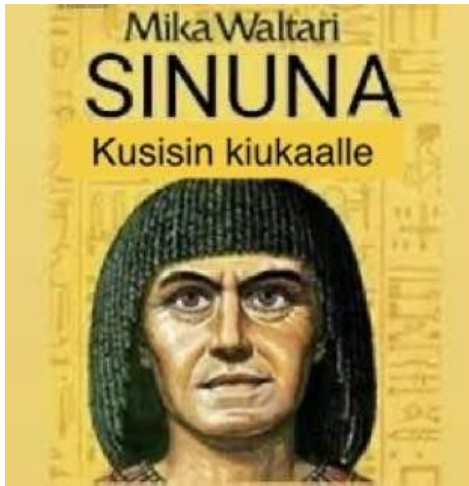
PAKO VASALANDIASTA

Kuva 50. Varmaan jokainen meistä koki samaa pakottavaa tunnetta katsoa pihalle vesisateeseen kuten tässä kuvassa.

Tosiaan poistuminen Vaasasta kävi vaiivihkaa. Loppumatkasta en muista muuta kuin sen, että tehtailtiin meemejä aaltolaisten kiukaalle kusemis -casesta. Ja sitä, että väsytti helvetisti. Santeri ja kumppanit toki pitivät oman Pataässä karaokeasetit takapenkillä ja lauloivat niin mukavasti. Miljoonasateen kappale ”Marraskuu” oli kirsikkana kakunpäällä ja siitäkin repaistiin huutikset.

Joitain matkalla tehtailtujen meemien näytteitä alla ja tuttilainen pesemässä otaniemeläisten majoituksen kiuaskiviä:

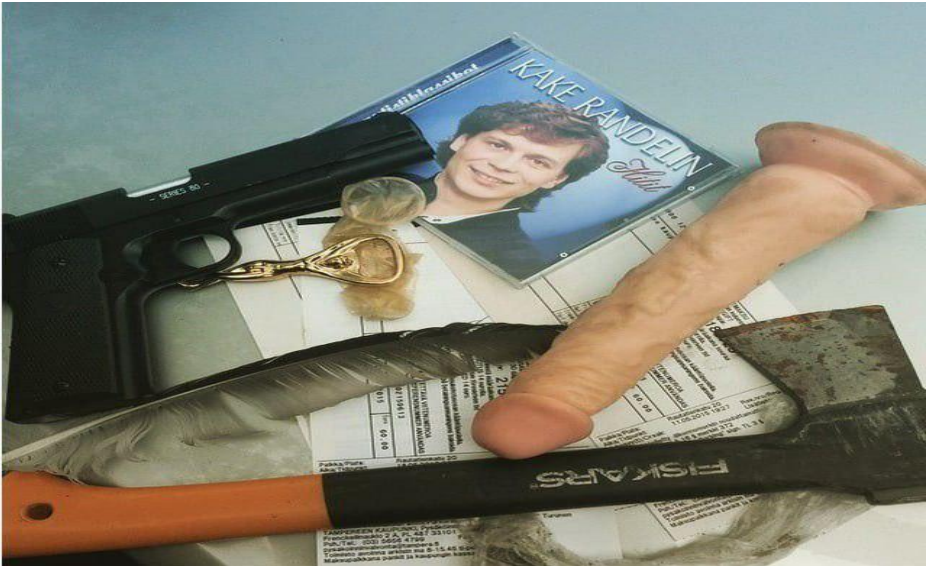
Kaksplus | Keskustelu

<https://keskustelu.kaksplus.fi> > poi...

Otaniemi teki jäynän, mikä sopiva rangaistus?

10.5.2007 — Otaniemi teki kuisen jäynän, mikä sopiva rangaistus? pissasi löylykiuluun ja saunomisen päätteeksi heitti kuset kiukaalle, ja jätti kertomatta ...

Kuva 51. Nämä Vaasan löytötavaratoimistosta löytyvät tavarat etsivät kadonnutta omistajaansa.

Lisätietoa löytötavaroista osoitteesta:

<https://poliisi.fi/pohjanmaan-poliisilaitos-toimipisteet>

LOPPUTULEMA

Oma koti kullan kallis, en poistu Oulusta vähään aikaan ja parasta tässä oli se, ettei Vaasaan ole enää menemistä vähään aikaan. Ei vaasalaisissa ole mitään vikaa, pikemminkin ovat paikkakuntansa uhreja. Hieman sääliittää, etteivät he ole osa Suur-Oulua, hyvää väkeä. Kiitos vaasalaisille Sähköpäivien järjestämisestä ja ikimuistoisista hetkistä. Palaamme taas lappeen_Rannoilla.

Sinssin päätoimittaja Frans Härkönen.

Sähköpäivät – Liite 1

TÖRMÄNEN JUHO VALTTERI
[REDACTED]
[REDACTED]

05.11.2024 Konsultaatio
AHT LEIKK
12:57

TÖRMÄNEN JUHO VALTTERI, [REDACTED]

Konsultaatio / Lähetä

21-vuotias oululainen mies. Vasenkätinen. Liukastunut 4 vuorokautta sitten ja loukannut oikeaa kyynärpäätänsä ja vas. rannettaan. Toissapäivästä alkaen kipu ja liikerajoitus kyynärpäässä pahentunut,

hakeutunut tk akuuttiin, josta ohjattu röntgeniin.

Kyynärnivelen röntgen (Oikea)

Lausunto: Rasvapatja on koholla hydropsiin sopien, mikä on epäsuora viite murtumasta. Capitulum radiin ventraaliradiaalireunalla on pieni pykälä, tämän suhteen löydös on murtumasuspekti, mutta jää epävarmaksi. Tätä voisi lisäselvitellä kartiokeila TT:llä.

Lausuja(t): [REDACTED], rad el, lastenradiologi

Kuvattu lisäksi vas. ranne, jossa ei murtumia. Ohjattu OSYF:een arvioon. Nykytila (status)

Tavateissa yt hyvä. Varsin ongelmitta kättä käyttää. Oik.

kyynärnivelessä hieman liikerajoitettua; ekstensio jää n. 20 astetta

vajaaksi. Fleksio onnistuu täysin. Palpoiden ei aristuksia kyynärnivelen seudussa, kertoo lähinnä liikuttelun provosoivan kipua.

Distaalinen sensomotoriikka täysin intaktia, voimat symmetriset. Ei ilmeisiä turvotuksia. Suunnitelma

Keskusteltu vielä kir.päiv. [REDACTED] kanssa, hoito konservatiivista, ei tarvetta päivystykselliselle KKT:lle. Asetetaan collar cuff ja saa jumppaohjeet. Kipulääkkeistä (parasetamoli+ibuprofeeni) reseptit. Lähetä traumameetingiin kontrollien arvioimiseksi. Tarv. yhteys jos

äkillisesti hankaloituvia oireita.

p.k. traumameetingiin, kartiokeilaTT:n tai muiden kontrollien

tarvetta?

Vastaus OULUN YLIOPISTOLLINEN SAIRAALA lähetteeseen

[REDACTED], vastaanottaja: terveyskeskuslääkäri [REDACTED] päivä
05.11.2024.

Vapaa mobilisaatio. Kontrolli tarv. tk:ssa.

Sähköpäivät – Liite 2

VAASA VASA

1945

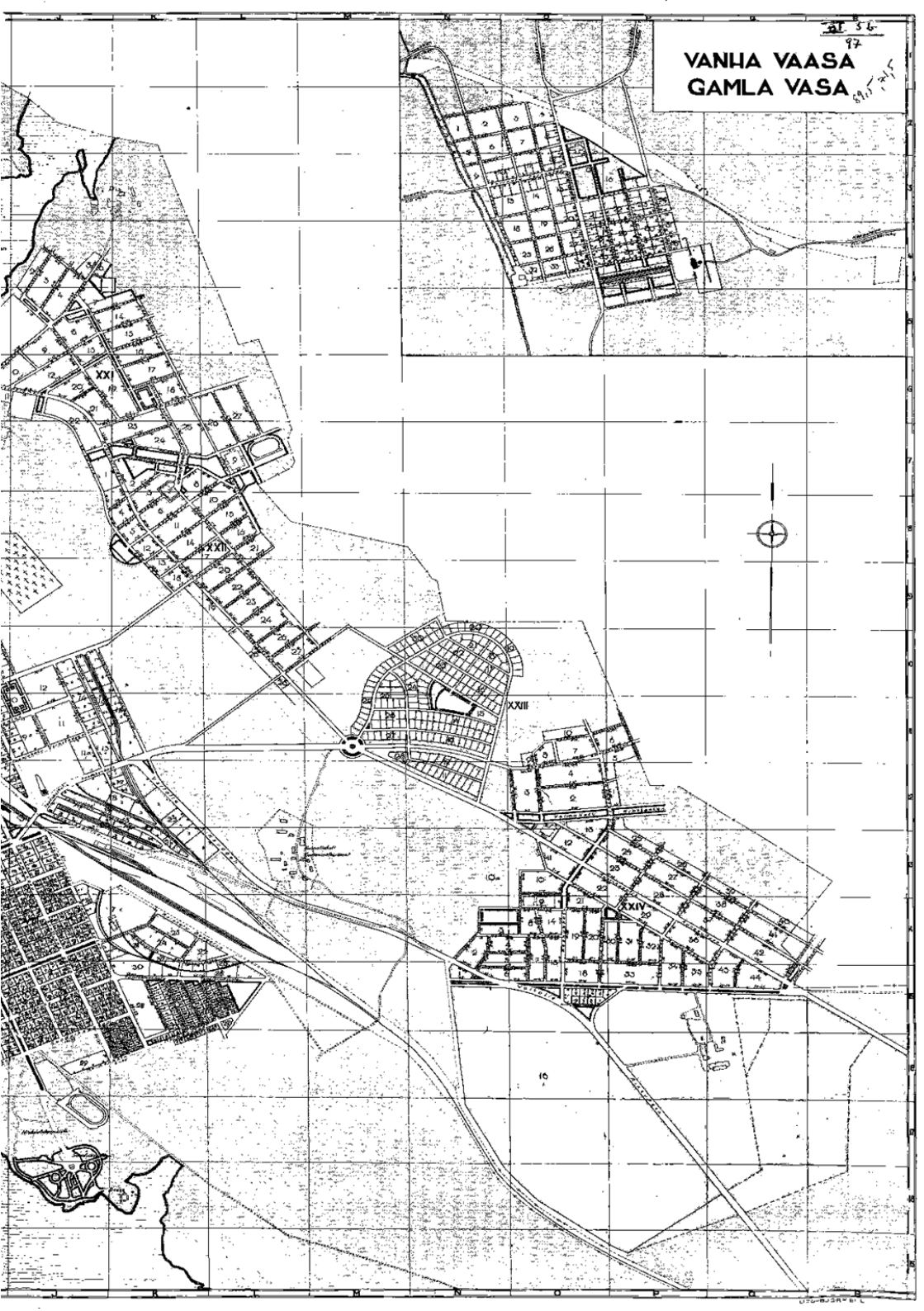
Plan

0 100 200 300 400 500 600 800 1000

1:50,000

AR 56
72
VANHA VAASA
GAMLA VASA

A black and white photograph of a monkey sitting on a bus seat. The monkey is looking towards the camera. The bus interior is visible, with rows of seats and overhead luggage racks. The lighting is somewhat dim, creating a moody atmosphere.

*Ei ole krapulaa, pieni yskä vain.
- Joku viisas sanoi joskus*